

ת"פ 6677/02/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מחמד בן חסן אלגרינאוי

בית משפט השלום בבאר שבע

ט' תמוז תש"פ
01 יולי 2020

ת"פ 6677-02-19 מדינת ישראל נ' אלגרינאוי

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד ואדים סיגל
	מחמד בן חסן אלגרינאוי ע"י ב"כ עו"ד מוניר אלקרינאוי ועו"ד נטלי אוטן

גזר דין

הנאשם שלפני נותן את הדין בדין עבירות כדלקמן:

· גרימת מוות ברשלנות, בניגוד לסעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

· שיבוש מהלכי משפט בניגוד לסעיף 244 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן 1/ת, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 14.11.17, בהיותו נוהג ברכב מסוג טנדר איסוזו, מ.ר. 13-949-64, אליו היה מחובר נגרר, מ.ר. 96-094-71, בשעת צהריים, בדרכו חזרה לעיר מגוריו - רהט, בהיותו מסיע ברכבו מספר אנשים שעבדו עמו וביניהם - נפגע העבירה - רמזי אלקרינאוי (להלן: "המנוח"), אשר ישב, בצד ימין של המושב האחורי, בסמוך לצומת הכניסה לקיבוץ שובל, תוך כדי הנסיעה, פנה הנאשם אל המנוח והנוסעים האחרים וטען, כי גנבו ממנו סך בן 200 ₪. הנוסעים הכחישו זאת.

הוויכוח המשיך תוך כדי כניסה לעיר רהט, ובשלב מסוים - לחץ הנאשם על כפתור הנעילה המרכזית של חלונות הרכב, היינו - כפתור המונע מהנוסעים לפתוח את החלונות ומותר השליטה בידי הנהג בלבד.

לאחר מכן, הושיט הנאשם את ידו כלפי תא האחסון שהיה מעל ראשו, הוציא משם מיכל גז מדמיע והתיז אותו לעבר הנוסעים במושב האחורי. זאת, מבלי שמי מהם נקט בכל מעשה אלימות פיזית או מילולית כלפיו.

כתוצאה מהתזת הגז, החלו הנוסעים להיחנק ולדמוע, כשמנסים לפתוח את חלונות הרכב, אך הדבר אינו עולה בידם.

בשלב זה, ביקש המנוח למלט עצמו מהשפעת הגז, פתח את דלת הרכב, תוך כדי נסיעה, וקפץ החוצה.

המנוח נפל על הכביש, ראשו נחבט באספלט ומיד לאחר מכן - נדרס על ידי הגלגלים הימניים של הנגרר, שהיה מחובר לרכב.

המנוח מצא את מותו המידי.

לאחר שהמנוח קפץ מהרכב כאמור, עצר הנאשם את הרכב בסמוך למקום שבו שכב המנוח על הכביש, ניגש לבדוק את מצבו והחל להמתין להגעת כוחות ההצלה, ביחד עם אזרחים נוספים, שהגיעו למקום. אך לאחר זמן מה, עזב המקום בנהיגה ברכבו, תוך שזורק את מיכל הגז המדמיע במקום שאינו ידוע על מנת למנוע את איתורו.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום. במסגרת ההסדר, הגיעו הצדדים גם להסכמות ענשיות, כשבין היתר, סוכם, כי יעתרו יחדיו לעונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לתקופה המירבית האפשרית על פי הדין.

הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לעניין העונש ואולם, התביעה השמיעה, לעניין העונש את אחיו הבכור של המנוח, העובד כשף ראשי בחברת הסעדה בקיבוץ זיקים. האח סיפר, בעדותו, על אחיו המנוח, שחיו - על חלומותיו - נגדעו באבם. לדברי האח, היה המנוח שחקן כדורגל מחונן וחלם לשחק בליגה בכירה. הוא יצא לעבוד כדי לחסוך כסף, על מנת שיהיה בידו להתאמן באופן מקצועי.

האח הבכור הביע מורת רוח קשה על ההסדר שהוגש ומסר, כי עמדת המשפחה היא, שעל הנאשם לקבל עונש מאסר ממשי.

עוד סיפר, שאביו - שהוא אבי המנוח - הודיע למשפחת הנאשם, מיוזמתו - שלא יבקש מהם דבר במסגרת המסורת הבדואית, אלא - הוא סומך על רשויות החוק.

האח הביע כאבו גם על נסיון הנאשם - לשיטתו - לברוח מהמקום ואף לשבש החקירה.

בחקירתו הנגדית, הכחיש כי הגיעו אליו שליחים מטעם משפחת הנאשם להתנצל; או כי המשפחה קיבלה פיצוי כספי כלשהו.

התביעה טענה, כי רמת הרשלנות של הנאשם הייתה גבוהה, אך על מנת לחסוך את עדויות קרובי המנוח וכן היות שהנאשם נסע במהירות נמוכה והאירוע היה חריג - גובש הסדר הטיעון, שנערך בעקבות הליך של דיון מוקדם ובאישור של פרקליט המחוז.

עוד נטען, כי משפחת המנוח עודכנה בזמן אמת על ההסדר וכי המאשימה עומדת על ההסדר, למרות עמדת משפחת המנוח.

ההגנה טענה, כי ההסדר נסמך, בין היתר, על שיקולים ראיתיים.

נטען, כי לא הייתה כוונת פגיעה כלפי המנוח.

נטען, כי הנאשם לא ברח מהמקום, אלא עזב המקום כשהבחין שהגיעו כוחות ההצלה. נטען, כי אף הנאשם הוא קרובו של המנוח וחיוו נהרסו.

בדברו האחרון, ביקש הנאשם את סליחת משפחת המנוח ומסר, כי מה שקרה "לא היה בידיים שלי".

עוד מסר, כי לא היה בלבו דבר על המנוח.

הנאשם הוסיף, כי חיוו נהרסו וכי מצבו הנפשי והכלכלי קשה.

במסגרת פרשת העונש, נעתר בית המשפט לבקשת בא כוח משפחת המנוח להשמיע את דברה. אף היא הביעה, בשם משפחת המנוח, תרעומת בנוגע להסדר וטענה, כי מבחינת המשפחה - עדיף היה, שהיה מנוהל משפט, ושם הנאשם היה מורשע - היה מרצה עונש לפי שורת הדין.

לאחר שמיעת טענות הצדדים לעונש, נשאלו הצדדים, בנוגע להכללת רכיב ענישה של פסילת רישיון נהיגה במסגרת ההסדר, שכן, רכיב כזה לא סוכם בין הצדדים מלהתחילה. בעקבות שאלת בית המשפט, נדחה הדיון והוגשה הודעה מוסכמת, לפיה עותרים הצדדים יחדיו, בנוסף ליתר רכיבי ענישה, לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 9 חודשים, בניכוי 3 חודשים בהם נפסל מנהלית.

ההגנה אף הגישה השלמה בכתב לטיעוניה, בצירוף טבלת לפסיקה.

לנוכח הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים - אין בית המשפט מוצא לקבוע מתחם ענישה ודי אם צוין, כי המתחם, לפי שורת הדין, גבוה, גם ברף התחתון שבו, ממה שסוכם במסגרת ההסדר ובוודאי היה כולל רכיב של מאסר בכליאה ממשית. זאת, היות שבהתאם למפורט בכתב האישום המתוקן - המדובר ברשלנות ברמה גבוהה ביותר, הנושקת לפגיעה, אם

אין המדובר בפשיעה ממש. בוודאי אין המדובר בתאונת דרכים, שהיא - כמעט תמיד - אינה צפויה ואינה רצויה. אלא, המדובר במעשה פגיעה מכוון במנוח וביתר הנוסעים, תוך כדי נהיגה ברכב מנועי גדול, הסוחב אחריו גם נגרר ולאחר מעשה הכנה של נעילת החלונות, אשר מלמד בבירור, כי כוונת הנאשם היתה להעמיד הנוסעים שמאחור במצב של חוסר אונים, בו לא יהיה בידם לחמוק מהשפעת הגז המדמיע. כאשר, במהלך נסיעה - מהין נהג לפעול באופן כזה - עליו לצפות תוצאות קשות וקטלניות, לא רק כפי שאירעו כאן אלא גם תוצאות אחרות, כגון אבדן שליטה ברכב עקב ניתוק המגע שלו עם הכביש או עקב השתוללות מי מהנוסעים; וגם תוצאה כפי שאירעה במקרה זה - של נסיון המלטות של מי מהנוסעים מהרכב.

מעשיו של הנאשם הצביעו בבירור, לכל הפחות, על אדישות לשלומם ולחיייהם של נוסעי הרכב וגם של עוברי דרך תמימים שמחוצה לו.

ודוק: הכשל הערכי בהתנהגות הנאשם לא התמצה רק במעשה הנורא שהביא לקיפוד פתיל חייו של המנוח, אלא גם בהתנהגותו לאחר מכן - עזיבת המקום וכן העלמת המכשיר ששימש לעבירה, תוך שיבוש הליכי החקירה והמשפט.

לנוכח ההלכות שעניין כיבוד הסדרי טיעון - אין בית המשפט מוצא לחרוג מההסדר, בכל הנוגע לרכיבי הענישה העיקריים, קרי: ריצוי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, וזאת הגם שמדובר בעונש קל, שאין בו כדי לשקף את חומרת הנזק שנגרם ואת אבדן חייו של המנוח בגיל כה צעיר.

לתביעה הכללית שיקוליה ובפני הצדדים כמו גם בפני המותב שניהל את הדיון המוקדם, נחשפו שיקולים נוספים, לרבות שיקולים ראייתיים, שלא הובאו לפני בית המשפט.

אף בנוגע לרכיב הפיצוי הכספי - הגם שבוודאי אין בו כדי לשקף את הנזק שנגרם, הרי, ממילא, ככל שמדובר בהליך פלילי, מוגבל בית המשפט בסכומי הפיצוי וכאשר המדובר במשפחה המלווה ביעוץ משפטי, שאין מניעה, כי תמצה זכויותיה בהליכים אזרחיים - כמו גם, היות שבהליך דנן אין בידי בית המשפט את הכלים לשום במלואו את הנזק שנגרם - לא יחרוג בית המשפט מהפיצוי שסוכם.

לא כן הדברים בכל הנוגע לרכיב פסילת רשיון הנהיגה.

מעשיו של הנאשם - כפי שפורטו בכתב האישום המתוקן - מלמדים, כי לא נרתע להשתמש ברכב מנועי ובמנגנונים החשמליים שבו ככלי למניפולציות, שלא לומר - לחיסול חשבונות עם הנוסעים בו, תוך הפגנת אדישות ואף זלזול בוטה בשלומם ובחיייהם - הן של הנוסעים והן של עוברי דרך תמימים שמחוץ לרכב.

התנהגות זו, שקשה למצוא לה אח ורע - מצדיקה היתה הרחקת נאשם זה מהדרך לצמיתות. כך, לו היה המקרה מגיע לפני בית המשפט, בלא שנערכו הסכמות בין הצדדים.

אדם המתנהג באופן זה אינו ראוי לנהוג ברכב מנועי ואיש מאתנו לא היה חפץ, כי יגיח מולו, בכביש, בוודאי לא כאשר נוהג בכלי רכב גדול המחובר לנגר.

במקרה דנן, סוכמה, לבסוף, בין הצדדים, פסילת רשיון נהיגה, לתקופה קצרה יחסית, שאינה לצמיתות ולנוכח אינטרס הציפיות של הנאשם - לא יטיל בית המשפט פסילה לצמיתות, אך תקופת הפסילה, כפי שסוכמה בין הצדדים, אינה קרובה אפילו להלום את חומרת מעשיו של הנאשם ובית המשפט מוצא לחרוג, ברכיב זה, מהתקופה שסוכמה, ולהרחיקו מהדרך לתקופה משמעותית, בת כעשור, במהלכה יהיה בידו להתבגר, לערוך חשבון נפש ובסופה - תיבחן מחדש, על ידי רשות הרישוי, התאמתו לנהיגה ברכב מנועי כלשהו.

לא בנקל יסטה בית המשפט מרכיב ענישה מוסכם בין הצדדים, אך במקרה זה - לאור עצימותה של הרשלנות, אין בית המשפט מוצא, כי התקופה שסוכמה תוכל לסכון או כי יהיה בה כדי להשיג מטרות הענישה ולהבטיח שלומו של הציבור.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; שמע את אחיו הבכור של המנוח וכן את באת כוח משפחת המנוח; עיין בהשלמת הטיעונים בכתב מטעם ההגנה; עיין בפסיקה אליה הפנתה ההגנה; שמע דברו האחרון של הנאשם - בהתאם להסדר הטיעון - דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, במפקדת מחוז דרום של משטרת ישראל, שדרות טוביהו 5, באר שבע, חמישה ימים בשבוע, שעות העבודה בהתאם להוראות הממונים עליו. על הנאשם להתייצב, ביום 15/07/20, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך. ככל שהממונה על עבודות השירות יודיע על מועד התייצבות אחר - יפעל הנאשם בהתאם להוראות;

ב. 12 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום, כשהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפרק י', סימן א', או סימן ד' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

ג. 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, כשהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפרק ט', סימנים א' - ב' לאותו חוק, או עבירה בניגוד לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א, 1961, סעיפים 10, 62, 64, 64א', 67;

ד. פיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת המנוח. ישולם עד ליום 01.10.20;

ה. פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך 10 שנים, בניכוי הפסילה המנהלית שהושתה על הנאשם בקשר לתיק זה. הפסילה תצטבר לכל פסילה אחרת. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, עוד היום, במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון או התצהיר - תהיה הפסילה בתוקף, אך לא תימנה;

ו. פסילת רשיון נהיגה על תנאי למשך שנה, תקופת התנאי - 3 שנים מיום תום הפסילה בפועל.

עמוד 5

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

עותק גזר הדין יועבר למשרד התחבורה, רשות הרישוי.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, במעמד הצדדים.